

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

26 MARS 1963.

PROJET DE LOI

tendant à compléter l'article premier de la loi
du 24 octobre 1902 concernant le jeu.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1),
PAR M. GRUSELIN.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi adoptée par le Sénat a fait l'objet d'un examen approfondi de la part des membres de votre Commission. Ceux-ci ont, du reste, été unanimes pour déclarer que l'exploitation des jeux de hasard devait rester strictement prohibée et qu'en l'occurrence, il ne pouvait s'agir que de préciser dans les textes et, par conséquent, dans les faits, la volonté du législateur de 1902.

Tel est l'avis du Ministre qui, lors d'un exposé liminaire, déclare que, peuvent uniquement être considérés comme jeux de hasard, des jeux où l'élément d'adresse est pratiquement absent et qui permettent de réaliser un gain quelconque.

Or, dans le cas des billards électriques, l'avantage se réduit souvent à la possibilité de continuer à jouer.

Le Ministre rappelle que, lors de la discussion de la loi du 24 octobre 1902, le législateur ne semblait pas vouloir viser le cas de gain minime. Mais le texte de la loi a été rédigé d'une manière absolue : « tous jeux de hasard, en quelque lieu et sous quelque prétexte que ce soit ».

Ce texte a pu donner lieu à des interprétations abusives. Il convient de le compléter d'une manière prudente. C'est

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Pierson.

A. — Membres : MM. Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Herbiet, Hermans, Lefère, Moyersoen, Robyns, Saint-Remy, Smedts. — Gruselin, Hossey, Mme Lambert, MM. Merlot, Nazé, Pierson, Mme Prince, MM. Sebrechts, Terwagne, Mme Vanderveken-Van de Plas. — MM. Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Suppléants : MM. Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Mme Copée-Gerbinet, M. Dejardin, Mme Fontaine-Borguet, M. Glinne, Mme Groesser-Schroyens. — M. Janssens.

Voir :

510 (1962-1963) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

26 MAART 1963.

WETSONTWERP

tot aanvulling van het eerste artikel van de wet
van 24 oktober 1902 op het spel.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER GRUSELIN.

DAMES EN HEREN.

Het door de Senaat goedgekeurd wetsvoorstel werd door de leden van uw Commissie grondig onderzocht. Deze waren overigens eenparig van mening dat de exploitatie van kansspelen strikt verboden moet blijven en dat het, in dit geval, enkel mag gaan om een verduidelijking in de teksten en, derhalve, in de feiten, van de wil van de wetgever van 1902.

Dit is ook de mening van de Minister die, in een inleidende uiteenzetting, verklaard heeft dat als kansspelen alleen kunnen aangezien worden de spelen, waar het element handigheid praktisch uitgesloten is en die het mogelijk maken een winst, van welke aard ook, te verwezenlijken.

Bij de elektrische biljarten nu beperkt de winst zich vaak tot de mogelijkheid om verder te spelen.

De Minister herinnert eraan dat de wetgever, bij de bespreking van de wet van 24 oktober 1902, het geval van de zeer geringe winst niet op het oog scheen te hebben. Doch de wettekst werd in absolute termen opgesteld : « alle kansspelen, op welke plaats en in welke vorm ook ».

Deze tekst heeft aanleiding gegeven tot verkeerde interpretaties. Daarom dient hij, met de nodige omzichtigheid,

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Pierson.

A. — Leden : de heren Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Herbiet, Hermans, Lefère, Moyersoen, Robyns, Saint-Remy, Smedts. — Gruselin, Hossey, Mevr. Lambert, de heren Merlot, Nazé, Pierson, Mevr. Prince, de heren Sebrechts, Terwagne, Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — de heren Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Plaatsvervangers : de heren Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Mevr. Copée-Gerbinet, de heer Dejardin, Mevr. Fontaine-Borguet, de heer Glinne, Mevr. Groesser-Schroyens. — de heer Janssens.

Zie :

510 (1962-1963) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

H. — 246.

ce que fait heureusement le projet adopté par le Sénat et le Ministre demande que la Commission approuve le texte proposé.

A une question posée par un membre, le Ministre confirme que, dès que le tenancier alloue un bénéfice en argent ou en nature, le jeu est punissable.

Quant au contrôle, il appartient au Parquet de l'exercer, par exemple par l'inscription des appareils.

Un membre estime que les billards électriques constituent un grave danger pour la jeunesse. Mais ils rapportent 330 000 000 de francs par an à l'Etat. Il craint que le projet de loi n'apporte un encouragement à l'exploitation des jeux de hasard en créant une véritable immunité pénale pour les billards électriques.

Un autre membre déclare qu'il s'agit d'une question grave. Des cabaretiers ont retiré leurs billards électriques à la suite de nombreuses plaintes de parents ou d'époux.

Or, on peut se demander s'il n'y a pas un danger à permettre la multiplication des parties, ce qui amène les joueurs à faire des dépenses importantes.

Un membre constate que la nouvelle loi ne mettra pas fin aux abus et qu'elle rendra le contrôle plus difficile, alors que, sous l'empire de la législation actuelle, ce contrôle ne présente aucune difficulté.

Les billards électriques ont réapparu dans certains cafés de Liège, déclare un autre membre. Mais le Parquet général de Liège a imposé des conditions strictes : on ne peut gagner. C'est ce qui a profondément déçu certains jeunes qui se sont rabattus sur des jeux d'adresse.

Ce même membre estime que le nouveau texte ne présente aucun danger, à la condition que toute possibilité de gain soit exclue et que toute infraction soit énergiquement réprimée.

Un membre déclare que le nouveau texte n'empêchera pas les jeunes gens de procéder à des paris latéraux. C'est pourquoi, il ne s'oppose pas à l'adoption du projet, étant entendu que si l'expérience ne réussit pas, il se réserve le droit de demander l'abrogation de la nouvelle disposition.

Ce même membre ajoute que le vote du projet ne peut, en aucune manière, constituer un blâme à l'égard de l'action des parquets; il faut, au contraire, souligner que l'opposition de la Commission à l'égard du jeu de hasard demeure entière.

Un membre demande s'il ne faut pas restreindre l'application du projet aux joueurs majeurs.

Le Ministre répond qu'il n'est pas possible d'exclure les mineurs, car il ne faut pas restreindre leur liberté à ce point.

Un commissaire croit que le moment est venu d'introduire dans la loi une disposition concernant les lieux où l'on peut jouer.

Le Ministre tient à rappeler une fois de plus qu'il existe indiscutablement un flottement dans la manière dont on interprète la loi du 24 octobre 1902. C'est ainsi que dans certaines régions du pays, on a saisi tous les appareils de jeu. Il faut donc légiférer d'urgence.

Tenant compte des opinions émises par les membres de la Commission qui tous, veulent que l'exploitation des jeux de hasard soit impitoyablement réprimée, le Ministre fera en séance publique une déclaration qui ne laissera subsister aucun doute à ce sujet.

L'article unique du projet a été adopté par 18 voix et 2 abstentions.

Le Rapporteur,
P. GRUSELIN.

Le Président,
M.-A. PIERSON.

aangevuld te worden. Dat is het doel van het door de Senaat goedgekeurd ontwerp. De Minister verzoekt de Commissie de voorgestelde tekst goed te keuren.

In antwoord op een vraag van een lid bevestigt de Minister dat het spel strafbaar is, zodra de exploitant een winst in geld of in natura uitlooft.

Het toezicht moet door het Parket worden uitgeoefend, bv. door de inschrijving van de apparaten.

Een lid meent dat de elektrische biljarten een ernstig gevaar betekenen voor de jeugd. Doch zij leveren aan de Staat jaarlijks 330 000 000 frank op. Hij vreest dat het wetsontwerp de exploitatie van de kansspelen zal aanmoedigen door een werkelijke vrijstelling van strafvervolgning te bepalen ten opzichte van de elektrische biljarten.

Een ander lid oordeelt dat het om een ernstig probleem gaat. Er zijn herbergiers, die de elektrische biljarten verwijderd hebben ingevolge de talrijke klachten uitgaande van ouders of echtgenoten.

Nu is het nog de vraag of het niet gevaarlijk is een uitbreiding van het aantal partijen toe te staan, aangezien zulks de spelers tot het doen van grote uitgaven zou aansporen.

Een lid verkaart dat de nieuwe wet geen einde zal maken aan de misbruiken en dat zij de controle nog meer zal bemoeilijken, terwijl deze onder het huidige stelsel geen enkele moeilijkheid oplevert.

De elektrische biljarten zijn in sommige cafés uit het Luikse weer opgedoken, aldus een lid. Maar het Hoofdparket te Luik heeft strikte voorwaarden gesteld: er mag met deze spelen geen winst worden gemaakt. Dit heeft zekere jongelieden erg teleurgesteld, zodat zij zich nu met behendigheidsspelen gaan bezighouden.

Hetzelfde lid is de mening toegedaan dat de nieuwe tekst geen gevaar inhoudt, op voorwaarde althans dat elke winstkans uitgesloten is en iedere inbreuk krachtadig beteugeld wordt.

Een ander lid verklaart dat de nieuwe wet de jongelui er niet van terug zal houden zijwaartse weddenschappen aan te gaan. Hij verzet zich dan ook niet tegen de aanneming van het wetsontwerp, met dien verstande evenwel, dat indien het experiment niet mocht slagen, hij zich het recht voorbehoudt om de opheffing van de nieuwe bepaling te vragen.

Hetzelfde lid voegt eraan toe dat de goedkeuring van het ontwerp, hoe dan ook, niet als een blaam voor het optreden van de parketten mag worden beschouwd, doch dat er integendeel de nadruk moet worden op gelegd dat de Commissie zich even stellig tegen het kansspel blijft verzetten als vroeger.

Een lid vraagt of de toepassing van de onderhavige wet niet tot de meerderjarige spelers beperkt dient te worden.

De Minister antwoordt dat het niet mogelijk is minderjarige spelers uit te sluiten, omdat hun vrijheid niet in een zodanige mate beperkt mag worden.

Een ander lid meent dat het ogenblik thans gekomen is om in de wet een bepaling op te nemen betreffende de plaatsen waar gespeeld mag worden.

De Minister vestigt er echter nogmaals de aandacht op dat er onbetwistbaar onzekerheid heerst omtrent de wijze waarop de wet van 24 oktober dient te worden geïnterpreteerd. Zo heeft men in sommige gewesten van het land beslag gelegd op alle speelapparaten. Het is dus hoog tijd dat de wetgever ter zake ingrijpt.

Rekening houdend met de opinies van de leden, die allen wensen dat de exploitatie van de kansspelen onverbiddelijk beteugeld wordt, zal de Minister in openbare vergadering een verklaring afleggen die geen twijfel dienaangaande zal laten bestaan.

Het enige artikel van het ontwerp wordt aangenomen met 18 stemmen en 2 onthoudingen.

De Verslaggever,
P. GRUSELIN.

De Voorzitter,
M.-A. PIERSON.